

Załącznik 2

**Autoreferat przedstawiający opis
dorobku i osiągnięć naukowych**

---

dr Alina Grynia

Wilno, marzec 2019

Grynia

SPIS TREŚCI

I. Podstawowe informacje o kandydacie.....	3
1.1. Imię i Nazwisko.....	3
1.2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe oraz tytuł rozprawy doktorskiej.....	3
1.3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych.....	3
II. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017 r. poz. 1789).....	4
2.1 Tytuł osiągnięcia naukowego	4
2.2 Autor, tytuł publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa, recenzenci wydawniczy.....	4
2.3 Omówienie celu naukowego ww. pracy, osiągniętych wyników oraz ewentualnego ich wykorzystania.....	4
III. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo - badawczych.....	12
3.1 Przebieg i tematyka pracy naukowej oraz wskaźniki wpływu.....	12
IV. Działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska.....	17

I. Podstawowe informacje o kandydacie

1.1. Imię i Nazwisko

Alina Grynia

1.2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe oraz tytuł rozprawy doktorskiej

Wykształcenie:

07.07.2004

Doktor nauk ekonomicznych

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Kolegium Gospodarki Światowej

Rozprawa doktorska pt. *Zagraniczne inwestycje bezpośrednie na Litwie*, promotor dr hab. Marian Geldner, prof. SGH

1980-1982

Uzupełniające studia magisterskie dzienne

Uniwersytet Gdański, Wydział Ekonomiki Produkcji
Specjalność: Ekonometria i statystyka

1976-1980

4-letnie studia dzienne

Uniwersytet Wileński (lit. Vilniaus universitetas),
Wydział Ekonomiczny, Kierunek: Cybernetyka
Ekonomiczna

Staże

01.10.2005-30.09.2006

Staż naukowy, habilitacyjny

Szkoła Główna Handlowa, Kolegium Gospodarki Światowej

1.3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

Po obronie doktoratu (w latach 2004-2007) pracowałam w Agencji Rozwoju Obszarów Wiejskich Regionu Wileńskiego na stanowisku kierownika projektów, a później p.o. dyrektora generalnego. Pracę na uczelni podjęłam 1 czerwca 2007 r., od momentu powstania w Wilnie filii zagranicznej Uniwersytetu w Białymstoku. Według prawa litewskiego jednostka ta jest pierwszą (i jedyną) filią uczelni zagranicznej na Litwie oraz pierwszym zamiejscowym wydziałem uczelni polskiej poza jej granicami. Od tego czasu do chwili obecnej jestem zatrudniona na Wydziale Ekonomiczno-Informatycznym w Wilnie na stanowisku adiunkta. W latach 2007-2016 pełniłam funkcje prodziekana wydziału.

Na wydziale w Wilnie prowadzę zajęcia dla studentów I stopnia na kierunkach Ekonomia i Europeistyka oraz studentów studiów magisterskich. Zdobyte doświadczenie zawodowe okazało się bardzo pomocne przy prowadzeniu zajęć dla studentów.

II. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017 r. poz. 1789)

2.1 Tytuł osiągnięcia naukowego

Monografia naukowa pt. *Międzynarodowa konkurencyjność gospodarki Litwy po przystąpieniu do Unii Europejskiej. Osiągnięcia i postulowane kierunki zmian*

2.2 Autor, tytuł publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa, recenzenci wydawniczy

Alina Grynia, *Międzynarodowa konkurencyjność gospodarki Litwy po przystąpieniu do Unii Europejskiej. Osiągnięcia i postulowane kierunki zmian*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2018, 346 stron. Recenzenci wydawniczy: prof. zw. dr hab. Wojciech Kosiedowski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika oraz dr hab. Tomasz Dołęgowski, prof. SGH

2.3 Omówienie celu naukowego ww. pracy, osiągniętych wyników oraz ewentualnego wykorzystania

Monografia pt. *Międzynarodowa konkurencyjność gospodarki Litwy po przystąpieniu do Unii Europejskiej. Osiągnięcia i postulowane kierunki zmian* dotyczy konkurencyjności gospodarki litewskiej, oraz szerzej: omawia specyfikę rozwoju małych krajów regionu Europy Środkowo-Wschodniej i ich konkurencyjność. Wybór przedmiotu badań wynika z kilku powodów:

- Po pierwsze, wydaje się być ważny i aktualny. Pomimo dużej ilości opracowań teoretycznych i empirycznych z zakresu międzynarodowej konkurencyjności gospodarki narodowej teoria ta ciągle pozostaje niejasna i zawiera wiele niejednoznacznych tez i hipotez, stanowiących przedmiot dyskusji.
- Po drugie, praca poświęcona jest problemom do tej pory rozpoznany w niewielkim stopniu (zrównoważonej konkurencyjności) i prezentuje badania empiryczne (analizę praktycznych przemian zachodzących w potencjale konkurencyjnym i pozycji konkurencyjnej).
- Po trzecie, dotyczy gospodarki Litwy, która jest sąsiadem i partnerem gospodarczym Polski, tymczasem wiedza o współczesnej Litwie i jej gospodarce jest w Polsce ograniczona. Dla mnie, jako przedstawicielki mniejszości polskiej na Litwie, wybrana tematyka jest bardzo bliska.

Procesy integracji pociągają za sobą różnego rodzaju konsekwencje (tzw. efekty), które wynikają z liberalizacji handlu towarami i usługami, przepływu kapitału i siły roboczej. Skutki wynikające z integracji na poziomie Unii Gospodarczej i Walutowej generalnie odnoszą się do wzrostu gospodarczego i dobrobytu społecznego, czyli celów, których osiągnięcie zależy od zdolności konkurencyjnej gospodarki. Szczególnie interesującym zagadnieniem badawczym w tym kontekście wydaje się kwestia wpływu procesów integracyjnych na międzynarodową konkurencyjność integrujących się gospodarek. Wychodząc naprzeciw rosnącemu zainteresowaniu szerszym rozumieniem konkurencyjności, podjęłam próbę wyjścia poza wymiar ekonomiczny, wzbogacając te pojęcie o wymiar społeczny i środowiskowy, tj. wprowadzając do rozważań pojęcie konkurencyjności zrównoważonej.

Głównym celem badawczym rozprawy jest stworzenie teoretycznego modelu celem przeanalizowania procesu dochodzenia gospodarki narodowej do zrównoważonej konkurencyjności oraz przeprowadzenie analizy przemian zachodzących w potencjale konkurencyjnym i pozycji konkurencyjnej Litwy w okresie poakcesyjnym. Szczególnym punktem zainteresowania jest analiza związków między konkurencyjnością a procesami integracyjnymi w Europie w odniesieniu do Litwy.

W pracy weryfikuje się hipotezę, według której proces budowy potencjału konkurencyjnego Litwy i zachodzących w nim przeobrażeń, spowodowanych zmianami zewnętrznych czynników konkurencyjności, przebiega w okresie poakcesyjnym znacznie szybciej, aniżeli przed wejściem do ugrupowania. Zmiany w potencjale konkurencyjnym oraz układzie przewag konkurencyjnych przełożyły się na wynikową konkurencyjność gospodarki litewskiej – pozycję konkurencyjną, która w znacznym stopniu poprawiła się w wyniku rozwoju integracyjnych powiązań międzynarodowych.

Przy ocenie pozycji konkurencyjnej wzięto pod uwagę fakt, iż konkurencyjność gospodarki ma charakter względny i powinna być rozpatrywana w porównaniu do innych krajów, znajdujących się na podobnym etapie rozwoju. W przypadku Litwy za taką grupę odniesienia wybrano kraje Europy Środkowo-Wschodniej, które w tym samym czasie co Litwa rozpoczęły transformację systemową, są członkami ugrupowania integracyjnego i znajdują się na podobnym poziomie rozwoju: Polska, Czechy, Węgry, Słowacja, Słowenia, a także pozostałe dwa kraje bałtyckie – Estonia i Łotwa oraz Bułgaria i Rumunia, które dołączyły do ugrupowania w 2007 r. Zasadniczo za okres badawczy przyjęto okres poakcesyjny (lata 2005–2016), co wynika z postawionego celu. Jednakże w niektórych przypadkach okres ten na potrzeby analizy został wydłużony lub skrócony z uwagi na brak danych.

Założenia modelu zrównoważonej konkurencyjności gospodarki narodowej w warunkach integracji i globalizacji oparto na dwóch zagadnieniach: międzynarodowej konkurencyjności gospodarki oraz korzyściach towarzyszących procesowi integracji międzynarodowej (efektów integracji). Biorąc pod uwagę fakt, iż w gospodarkach otwartych konkurencyjność ma wymiar międzynarodowy, przyjęto następującą definicję konkurencyjności: międzynarodowa konkurencyjność gospodarki narodowej oznacza zdolność do kreowania takiego potencjału konkurencyjnego, który pozwoli na radzenie sobie (realnie lub potencjalnie) z siłami konkurencji na rynkach międzynarodowych, przy

jednoczesnym zapewnieniu trwałego wzrostu gospodarczego i wzrostu dobrobytu mieszkańców. Innymi słowy, jest to zdolność gospodarki narodowej do osiągnięcia celów rozwojowych w globalnym otoczeniu.

Zdefiniowane w ten sposób pojęcie konkurencyjności zdekomponowano na pojęcia częściowe, które potraktowano jako etapy osiągnięcia celów rozwojowych, czyli konkurencyjności wynikowej. Tymczasem konkurencyjność czynnikową określają wszystkie szeroko rozumiane zasoby posiadane przez Litwę. Tworzą one potencjał konkurencyjny gospodarki i decydują o zdolności tego kraju do rywalizacji z konkurentami. Na potrzeby rozprawy czynniki determinujące potencjał konkurencyjny gospodarki narodowej zostały ujęte w dwóch grupach: wewnętrzne i zewnętrzne. Taki podział wynika z założenia, że kraje (w szczególności małe czy o słabiej rozwiniętej gospodarce) budują pozycję konkurencyjną nie tylko w oparciu o czynniki wewnętrzne, ale także przy wykorzystaniu szeroko rozumianych powiązań ze światem zewnętrznym.

W przypadku czynników zewnętrznych, postrzeganych jako całokształt szans i zagrożeń w ramach gospodarki globalnej, wyszczególniono zakres międzynarodowej konkurencji oraz zdolność konkurencyjną innych krajów, co wynika z faktu, iż konkurencyjność jest przede wszystkim cechą relatywną gospodarki. Oprócz wymienionych czynników pod uwagę wzięto dodatkowe zmienne, które zostały określone jako „efekty integracji”. Wynikają one z przystąpienia kraju do ugrupowania integracyjnego. W tym kontekście szczególną uwagę zwrócono na zmiany w wymianie handlowej, atrakcyjności kraju dla zagranicznych inwestorów, poziomie rozwoju gospodarczego i społecznego (konwergencji procesów rozwojowych). Właśnie ta grupa czynników zewnętrznych została w pracy poddana szczegółowej analizie, a przedstawiona koncepcja międzynarodowej konkurencyjności kraju posłużyła za podstawę do budowy modelu zrównoważonej konkurencyjności gospodarki narodowej w warunkach integracji i globalizacji.

Zaprezentowany w rozprawie model ma charakter nominalny i łączy międzynarodową konkurencyjność gospodarki z otoczeniem globalnym. Chodzi tu przede wszystkim o efekty rozwoju integracyjnych powiązań międzynarodowych, ale również efekty wynikające z postępujących procesów globalizacyjnych. Kształt tego modelu opiera się na założeniach teorii integracji międzynarodowej określającej efekty przystępowania krajów do ugrupowania, uzależniając ich zakres od stopnia zintegrowania gospodarek krajów członkowskich, a także przedstawionej powyżej koncepcji międzynarodowej konkurencyjności gospodarki.

W rozprawie przyjmuje się, że zmiany potencjału konkurencyjnego wywołane przystąpieniem do UE mogą wynikać przede wszystkim z:

- efektów w zakresie wymiany handlowej;
- efektów w zakresie napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
- zmniejszania luki gospodarczej i społecznej (konwergencji procesów rozwojowych).

Wymienione efekty integracyjne są następstwem swobody przepływu towarów, usług, kapitału i osób, ustanowionych przez wspólny rynek, oraz wprowadzenia wspólnej waluty.

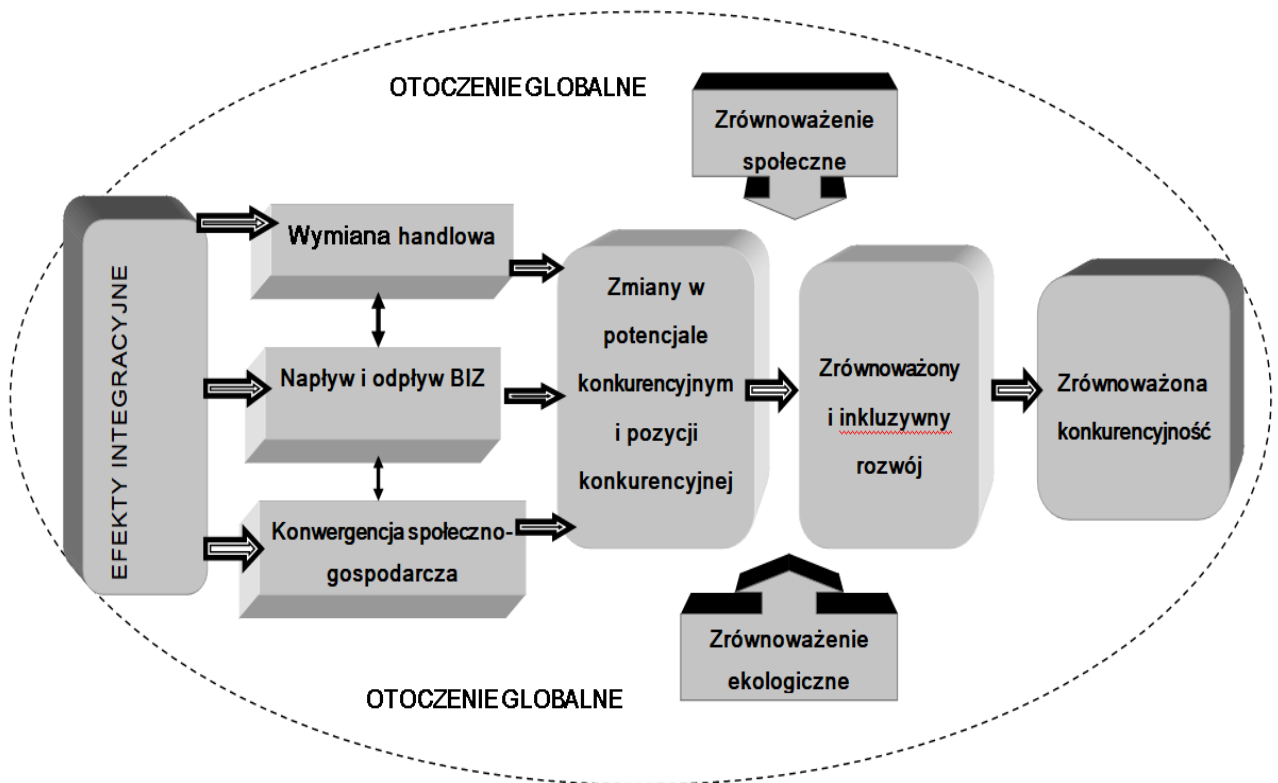
Główny akcent w opracowaniu został położony na zmiany wynikające z efektów integracyjnych Unii Gospodarczej, bowiem Litwa wprowadziła euro tylko w 2015 r. i na ujawnienie się długookresowych efektów Unii Walutowej należy jeszcze poczekać.

Ocena zmian, które dokonały się na Litwie w okresie poakcesyjnym (2005–2016) w wybranych obszarach (wymiana handlowa, napływ BIZ oraz konwergencja społeczno-gospodarcza) pozwoliła:

- określić kierunek zmian w potencjale konkurencyjnym tego kraju;
- zidentyfikować czynniki, które determinują ten potencjał oraz decydują o bieżącej kondycji gospodarki;
- określić w jakim stopniu zidentyfikowane zmiany w potencjale konkurencyjnym przełożyły się na wynikową konkurencyjność gospodarki.

W oparciu o poczynione założenia podjęto próbę stworzenia modelowego ujęcia zrównoważonej międzynarodowej konkurencyjności gospodarczej (rys. 1).

Rysunek 1. Model zrównoważonej konkurencyjności gospodarki narodowej w warunkach integracji i globalizacji

Źródło: Opracowanie własne.

Przedstawiony w sposób schematyczny proces składa się z wzajemnie ze sobą powiązanych elementów. Czynniki sprawcze w postaci liberalizacji przepływów gospodarczych powodują występowanie potencjalnych efektów integracyjnych, które z

kolei powodują zmiany w potencjale konkurencyjnym i skutkują zmianą pozycji konkurencyjnej. Wspomniane efekty mogą wystąpić w trzech obszarach (wymiany handlowej, napływu BIZ oraz rozwoju społeczno-gospodarczego) i wzajemnie na siebie oddziaływać, wzmacniając efekt końcowy lub osłabiając. Na przykład swoboda przepływu siły roboczej stwarza możliwości lepszego dostosowania zasobów do potrzeb zatrudnienia, ale również może prowadzić do poważnych strat zasobów ludzkich, zaś wzrost konkurencji wymusza postęp technologiczny, ale i eliminuje najmniej efektywne przedsiębiorstwa. Z kolei napływ BIZ przyczynia się do wzrostu konkurencyjności eksportu i poprawy jego struktury, choć z drugiej strony może być substytucyjny wobec eksportu itd. Nie bez znaczenia pozostają także postępy w zakresie konwergencji społecznej i równowagi ekologicznej, bowiem niski poziom nierówności dochodów i ubóstwa oraz rozsądne gospodarowanie zasobami naturalnymi będzie sprzyjać wzrostowi gospodarczemu i prowadzić do poprawy poziomu życia społeczeństwa. Proces rozwoju i wzrostu gospodarczego w warunkach globalizacji przyczyni się do zmiany pozycji konkurencyjnej Litwy na arenie międzynarodowej.

Każdy z wymienionych składników konkurencyjności ma charakter względny i był rozpatrywany w porównaniu do innych krajów EŚW. W zależności od uzyskanego wyniku analizy porównawczej miała miejsce przewaga konkurencyjna (wynik *in plus*) lub luka konkurencyjna (wynik *in minus*). Uzyskany wynik był oceniany zarówno w odniesieniu do potencjału konkurencyjnego analizowanej gospodarki w stosunku do rywali, jak i do pozycji konkurencyjnej. Interesujących informacji dostarczyła także ocena różnicy konkurencyjnej w obecnym potencjale konkurencyjnym. Różnica ta jest istotna z punktu widzenia możliwości konkurowania w okresie, który nastąpi po tym momencie.

W wyniku tak zakrojonych badań możliwe stało się wyjaśnienie, w jakim stopniu Litwa potrafiła wykorzystać efekty związane z integracją i w jakiej mierze członkostwo w Unii Europejskiej pomogło jej sprostać wyzwaniom otwartej konkurencji na rynku europejskim i rynkach międzynarodowych.

Weryfikacja sformułowanej hipotezy i osiągnięcie celu rozprawy przesądziły o strukturze opracowania oraz zastosowanych metodach badawczych. Na rozprawę składa się wstęp, sześć rozdziałów oraz uwagi końcowe, zawierające kompleksowe konkluzje z przedstawionych badań i rozważań.

W rozdziale pierwszym podjęto próbę krytycznego przeglądu literatury pod kątem określenia podłoża teoretycznego dalszych rozważań na temat konkurencyjności międzynarodowej gospodarki. Dokonano retrospektywnego przeglądu głównych nurtów badawczych w zakresie analizowanej problematyki oraz ich umiejscowienia w teoriach ekonomii. Ustosunkowano się do funkcjonujących w literaturze pojęć z zakresu międzynarodowej konkurencyjności gospodarki narodowej: potencjału konkurencyjnego (zdolności konkurencyjnej), konkurencyjności wynikowej (pozycji konkurencyjnej), czynników i mierników konkurencyjności oraz strategii konkurowania. Zwrócono dodatkowo uwagę na wieloaspektowy nurt badań w zakresie gospodarki narodowej reprezentowany przez Światowe Forum Ekonomiczne (WEF) i Międzynarodowy Instytut Zarządzania Rozwojem (IMD). W koncepcjach badawczych tych ośrodków ujmowane są szerokie zestawy czynników determinujących konkurencyjność. Generalnie analizie

poddawane jest wyposażenie gospodarki w zasoby czynników produkcyjnych (ich wielkość oraz struktura) oraz efektywność ich wykorzystania. W uzupełnieniu tradycyjnej analizy w rozdziale tym przedstawiono również grupę czynników, które współcześnie w największym stopniu decydują o międzynarodowej konkurencyjności gospodarki.

Podsumowując, można stwierdzić, iż istotnym osiągnięciem rozważań przeprowadzonych w rozdziale pierwszym jest przedstawienie teoretycznej koncepcji międzynarodowej konkurencyjności gospodarki narodowej, która posłużyła za podstawę do dalszej analizy.

Rozdział drugi prezentuje założenia, elementy składowe, mechanizm oraz sposób praktycznej weryfikacji modelu zrównoważonej konkurencyjności gospodarki narodowej w warunkach integracji i globalizacji. Model ten ma charakter modelu nominalnego, łączącego międzynarodową konkurencyjność gospodarki z otoczeniem globalnym. Wzięto pod uwagę efekty rozwoju integracyjnych powiązań międzynarodowych oraz efekty wynikające z postępujących procesów globalizacyjnych. Kształt tego modelu opiera się na założeniach teorii integracji międzynarodowej, określającej efekty przystępowania krajów do ugrupowania oraz dorobku teoretycznego z zakresu konkurencyjności międzynarodowej (przedstawionej w 1 rozdziale teoretycznej koncepcji międzynarodowej konkurencyjności gospodarki narodowej). Założono, że zmiany potencjału konkurencyjnego wywołane przystąpieniem Litwy do UE przede wszystkim będą wynikać z efektów w zakresie wymiany handlowej, napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych oraz konwergencji procesów rozwojowych (społeczno-gospodarczych). W badaniach wykorzystano metodę hipotetyczno-dedukcyjną.

Prezentację założeń analizy modelowej poprzedzono przeglądem osiągnięć krajów Europy Środkowo-Wschodniej w zakresie budowy fundamentów gospodarki rynkowej, tj. transformacji systemowej. Na podstawie rankingów WEF i IMD dokonano oceny zmian w zakresie międzynarodowej pozycji konkurencyjnej Litwy w okresie przed- i poakcesyjnym. Z kolei poprzez analizę czynnikową dokonano przeglądu zmian w zakresie potencjału konkurencyjnego Litwy. Oprócz wieloaspektowej oceny międzynarodowej konkurencyjności gospodarki (zorientowanej na tradycyjne ujęcie konkurencyjności) dokonano przeglądu osiągnięć Litwy przez pryzmat rankingów, które uwzględniają wątki związane z otoczeniem instytucjonalnym, wyposażeniem w wysoko wykwalifikowaną siłę roboczą (talenty), dobrostanem jednostki, kapitałem społecznym oraz cyfryzacją gospodarki. Pod uwagę wzięto kilka spośród najnowszych rankingów międzynarodowej konkurencyjności, a mianowicie: *World Talent Ranking 2017*, *World Digital Competitiveness 2017*, *Doing Business Report 2017*, *Index of Economic Freedom 2017*, *Corruption Perceptions Index 2017* oraz *World Happiness Report 2017*.

Podsumowując, można stwierdzić, iż z analizy wybranych raportów jednoznacznie wynika, że Litwa zanotowała na tle krajów EŚW znaczne sukcesy w poprawie międzynarodowej pozycji konkurencyjnej swej gospodarki w badanym okresie. Wyniki te stanowią warunki wyjściowe do oceny przekształceń, jakie dokonały się w kolejnych latach. Istotną część rozważań w tym rozdziale stanowi identyfikacja oczekiwanych efektów integracyjnych, które miały wpływ na przemiany zachodzące w potencjale konkurencyjnym i pozycji konkurencyjnej Litwy.

Weryfikacji praktycznej utworzonego modelu dokonano w kolejnych rozdziałach. Czynnikiem rzutującym na potencjał konkurencyjny są relacje handlowe Litwy z krajami UE oraz całym światem. Rozdział trzeci poświęcono analizie relacji handlowych Litwy, zarówno towarowych, jak i usługowych w podziale na kraje członkowskie UE oraz kraje spoza ugrupowania. Taki podział był niezbędny, aby prześledzić efekty kreacji i przesunięcia w strumieniach handlowych. Oceniono także pozycję konkurencyjną poszczególnych grup towarowych litewskiej wymiany towarowej oraz przewagi konkurencyjne w handlu usługami. W tym celu wykorzystano trzy wynikowe mierniki ilościowe: wskaźnik ujawnionych przewag komparatywnych – RCA, pokrycia importu eksportem – TC oraz wskaźnik intensywności handlu wewnątrzgałęziowego – IIT. W końcowej części rozdziału wyniki analizy zmian w obszarze wymiany handlowej Litwy w okresie 2005–2016 skonfrontowano ze spodziewanymi efektami integracji.

Konkludując, z wartości wskaźników RCA i TC wynikają podobne wnioski co do pozycji konkurencyjnej poszczególnych grup towarowych. W eksporcie żywności, surowców i paliw mineralnych Litwa posiada przewagi komparatywne i nadwyżkę handlową, co pozwala mówić o silnej pozycji konkurencyjnej tych grup towarowych na rynku unijnym. Są to produkty nieprzetworzone, na które w 2016 r. przypadało łącznie 36,8% eksportu Litwy na rynki krajów członkowskich. Tymczasem z towarów przetworzonych tylko w eksporcie towarów przemysłowych odnotowano przewagi konkurencyjne na rynkach krajów trzecich. Sytuację taką należy ocenić negatywnie. Odnotowano również intensyfikację wymiany wewnątrzgałęziowej, która może wynikać z postępującej konwergencji dochodów, prowadzącej do zwiększenia wymiany odmianami dóbr zróżnicowanych, postrzeganych przez konsumentów jako substytuty. Przy tym w miarę zmniejszania się różnic w wyposażeniu w czynniki produkcji ten rodzaj handlu powinien wzrastać.

Celem badań w rozdziale czwartym było wykazanie związku pomiędzy procesami integracji Litwy do Unii Europejskiej a napływem bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) do tego kraju oraz określenie wpływu na konkurencyjność gospodarki litewskiej. Zgodnie z założeniami modelowymi związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy integracją a BIZ przybiera postać efektów kreacji i przesunięcia strumieni inwestycji bezpośrednich. Identyfikacji oczekiwanych efektów integracyjnych w zakresie przepływu kapitału zagranicznego w formie BIZ poświęcono dwie pierwsze części rozdziału. Dokonano w nich szczegółowej analizy wskaźnikowej napływu bezpośrednich inwestycji, struktury geograficznej i sektorowej, oceniono pozycję inwestycyjną Litwy w regionie. Tymczasem w kolejnej części podjęto próbę określenia wpływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych na podstawowe obszary gospodarki litewskiej, tj. na potencjał konkurencyjny Litwy. W tym celu wybrano kilka obszarów, mających szczególne znaczenie dla konkurencyjności gospodarki litewskiej i w oparciu o analizę wskaźnikową i metody ilościowe dokonano ich charakterystyki pod kątem obecności inwestorów zagranicznych.

Podsumowując powyższe rozważania, można mówić o pozytywnym wpływie integracji Litwy na lokalizację BIZ, nastąpiły bowiem: wzrost zainteresowania rynkiem litewskim przez inwestorów z UE, wzrost litewskich inwestycji bezpośrednich, korzystne zmiany w strukturze BIZ w przetwórstwie przemysłowym w ujęciu zaawansowania

technologicznego oraz wzrost znaczenia BIZ dla gospodarki litewskiej. Napływające do Litwy inwestycje bezpośrednie oddziałują na wiele zmiennych gospodarczych, kształtując tym samym potencjał konkurencyjny kraju. Moim zdaniem zmiany w analizowanych obszarach podążają w kierunku unowocześnienia gospodarki litewskiej, przez co ma ona szansę stać się bardziej konkurencyjna w układzie międzynarodowym.

W rozdziale piątym dokonano analizy konwergencji procesów rozwojowych Litwy, tj. osiągnięć w zakresie zmniejszania dystansu dzielącego ją od najbogatszych i najbardziej konkurencyjnych krajów ugrupowania oraz świata. Rozważania prowadzono dwutorowo, zbadano zarówno konwergencję gospodarczą, jak i społeczną. Oceniono zmiany w zakresie demograficznego i gospodarczego potencjału Litwy, wzrost gospodarczy oraz konwergencję realną typu sigma i beta, mierzoną wskaźnikiem PKB *per capita*. W drugiej części rozdziału podjęto próbę oceny postępów w zakresie rozwoju społeczno-ekonomicznego, tj. w zakresie zmian jakościowych towarzyszących wzrostowi gospodarczemu. W tym celu oceniono konwergencję poziomu dochodów i spożycia indywidualnego ludności, a także nierówności rozkładu dochodów i zagrożenie ubóstwem. Zmiany poziomu rozwoju społecznego Litwy w kontekście przystąpienia do Unii Europejskiej oceniono także za pomocą mierników syntetycznych – Wskaźnika Rozwoju Społecznego oraz Globalnego Indeksu Rozwoju Społecznego. Użycie wymienionych mierników nie tylko pozwoliło określić zmiany w stosunku do przeszłości, lecz również ocenić dystans do liderów.

Porównanie oczekiwanych efektów z osiągnięciami w poszczególnych obszarach pozwala mówić o znacznych postępach Litwy w zakresie konwergencji gospodarczej i mniejszych w zakresie konwergencji społecznej. Należy dodać, że proces konwergencji wykazywał istotne przyspieszenie w czasie dobrej koniunktury, natomiast kryzys gospodarczy znacznie go wyhamował, zaś w poszczególnych okresach zauważalna jest dywergencja. Procesy te wskazują na znaczny stopień „zglobalizowania” Litwy (i innych krajów EŚW) i przejścia jej z kategorii krajów peryferyjnych do relatywnie dobrze rozwiniętych krajów członkowskich UE.

Efekty integracji zazwyczaj są rozpatrywane w dwóch ujęciach: statycznym (krótkookresowym) oraz dynamicznym (długookresowym). Długookresowe efekty wynikają z dostosowań gospodarek do zachodzących zmian w wymianie handlowej i przepływach kapitałowych. Efekt ten często jest też nazywany efektem restrukturyzacyjnym. W kontekście postrzegania konkurencyjności przez pryzmat poziomu rozwoju gospodarczego kraju zmiany w strukturze gospodarki i w poziomie rozwoju stają się niezmiernie ważnym obszarem badawczym. Samo przejście gospodarki na wyższy poziom rozwoju czyni ją bardziej konkurencyjną w stosunku do przeszłości. Ocenie zmian w poziomie rozwoju litewskiej gospodarki poświęcono pierwszą część rozdziału szóstego. W tym celu wykorzystano założenia eklektycznej teorii Terutomo Ozawy oraz model *Investment Development Path* Johna H. Dunninga. Takie podejście badawcze pozwoliło określić zasięg zmian, jakie zaszły w strukturze gospodarki litewskiej w analizowanym okresie, oraz prognozować kierunek przekształceń w przyszłości.

Odstąpieniem od tradycyjnego postrzegania konkurencyjności jest druga część tego rozdziału poświęcona zmianom w dotychczasowych modelach rozwoju ekonomicznego

oraz międzynarodowej konkurencyjności gospodarki narodowej. Przedstawiono założenia konceptualne zrównoważonego i inkluzywnego rozwoju oraz zrównoważonej konkurencyjności, a także nowe mierniki tej konkurencyjności. Za pomocą skorygowanego o zrównoważony rozwój Globalnego Indeksu Konkurencyjności (GCI) opracowanego przez WEF oraz stworzonego przez niezależny think tank *SolAbility Sustainable Intelligence* Globalnego Indeksu Zrównoważonej Konkurencyjności (GSCI) ponownie oceniono międzynarodową pozycję konkurencyjną Litwy. Dokonano też przeglądu czynników zarówno wspierających, jak i osłabiających zrównoważoną konkurencyjność Litwy.

Rozdział zamykają refleksje na temat szans i wyzwań w kontekście zrównoważonej konkurencyjności. Przedstawiono koncepcję polityki gospodarczej Litwy w zakresie wspierania międzynarodowej konkurencyjności w kontekście dokumentów strategicznych: długookresowej strategii rozwoju kraju „Litwa 2030”, średniookresowej strategii rozwoju kraju oraz strategii/programów zintegrowanych, które służą realizacji celów rozwojowych. W dalszej kolejności zostały omówione zidentyfikowane w trakcie badań „miękkie miejsca”, stanowiące zagrożenie dla rozwoju i wyzwania dla rządu Litwy. W tym kontekście zaproponowano kierunki zmian, które mogą zwiększyć korzyści z integracji i przyspieszyć proces dochodzenia do zrównoważonej konkurencyjności.

Konkludując, realizacja postawionych celów monografii pozwoliła na pozytywne zweryfikowanie postawionej hipotezy badawczej. Odnotowane sukcesy upoważniają do wniosku, iż Litwa aktywnie wykorzystuje zewnętrzne uwarunkowania konkurencyjności, wynikające z integracji w ramach gospodarki globalnej. Pomaga to ominąć bariery rozwojowe, wynikające z ograniczonego potencjału krajowego. Warto jednak dodać, iż analiza przemian zachodzących w potencjale konkurencyjnym i pozycji konkurencyjnej kraju w okresie poakcesyjnym jest swoistym bilansem korzyści i strat. Ostateczny wynik zależy nie tylko od wewnętrznych uwarunkowań w kraju i prowadzonej polityki gospodarczej i nawet od polityki unijnej, lecz także od szybko zmieniającego się otoczenia globalnego. Generalnie jednak można mówić o wyraźnej konwergencji procesów rozwojowych, co nie oznacza, iż różnice potencjału konkurencyjnego zostały w pełni wyeliminowane.

Wydaje się zatem, iż książka ta może dostarczyć nowego spojrzenia na teorię międzynarodowej konkurencyjności gospodarki oraz wypełnić lukę w zakresie wiedzy o współczesnej gospodarce litewskiej. Sformułowane w monografii wnioski, ze względu na aktualność problematyki i jej istotne miejsce w dokumentach strategicznych kraju, można uznać za użyteczne dla doskonalenia zagranicznej polityki ekonomicznej nie tylko Litwy, ale także Polski i pozostałych państw EŚW.

III. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo - badawczych

3.1 Przebieg i tematyka pracy naukowej oraz wskaźniki wpływu

Monografia, którą wskazałam jako osiągnięcie naukowe (zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki) stanowi połączenie moich dotychczasowych zainteresowań

badawczych w następujących obszarach tematycznych: zagadnienia z zakresu rynku pracy, problematyka związana z rozwojem przedsiębiorczości na Litwie, badania dotyczące innowacyjności i konkurencyjności gospodarki litewskiej oraz analizy czynników konkurencyjności gospodarki.

- Pierwszy obszar tematyczny dotyczy szeroko zakrojonych badań **z zakresu rynku pracy**. Określenie głównych trendów na rynkach pracy w krajach Europy Środkowo-Wschodniej na tle pozostałych krajów członkowskich było głównym celem tych opracowań. Na szczególną uwagę zasługiwały takie fakty, jak:

- **przystąpienie Litwy (krajów EŚW) do UE i nasilenie się zjawiska emigracji.**

Procesy integracyjne, gwarantujące wolny przepływ siły roboczej, spowodowały zakłócenia na rynkach pracy w postaci niedoboru siły roboczej;

- **ogólnosiwiatowy kryzys gospodarczy** doprowadził do licznych bankructw firm oraz masowych zwolnień pracowników. Pogorszenie sytuacji na rynkach pracy miało istotne znaczenie dla polityki rynku pracy, jak aktywnej, tak i pasywnej.

- **w ostatnich latach uwidacznia się problem kurczenia się podaży pracy.**

Przewyciężenie recesji gospodarczej spowodowanej kryzysem i powrót na ścieżkę wzrostu skutkowało poprawą sytuacji gospodarczej w krajach EŚW, co znalazło odzwierciedlenie w rosnącym zatrudnieniu i spadającym poziomie bezrobocia. Tym niemniej rosnący popyt na pracę w coraz mniejszym stopniu jest zaspokajany przez krajowe zasoby pracy. Kurczenie się podaży pracy może stanowić istotną barierę wzrostu gospodarczego w tych krajach oraz obniżyć ich zdolność konkurencyjną;

- **wiedza, umiejętności i kwalifikacje pracowników.** O konkurencyjności gospodarki decyduje bardzo wiele różnorodnych czynników. Z najnowszego dorobku badawczego wynika, że coraz większego znaczenia nabierają jakościowe determinanty, m.in. zasoby i wydajność podstawowego czynnika wytwórczego, jakim są ludzie wraz z ich umiejętnościami. Obecnie istotna jest nie tyle łączna podaż pracy, ile kapitał ludzki rozumiany jako zestaw wiedzy, umiejętności i kompetencji zatrudnionych pracowników oraz zdobytego przez nich doświadczenia zawodowego.

Zgodnie z wykazem opublikowanych prac (załącznik 4b) we wskazany obszar badawczy wpisują się takie publikacje, jak:

- *Zmiany na rynkach pracy krajów Europy Środkowo-Wschodniej w kontekście ich konkurencyjności międzynarodowej* (2.1);

- *Kapitał ludzki jako determinanta konkurencyjności gospodarek państw bałtyckich* (2.12);

- *Funkcjonowanie i finansowanie europejskiej polityki rynku pracy w czasach światowego kryzysu gospodarczego* ("Kwartalnik Kolegium Ekonomiczno-Społecznego. Studia i Prace", w 2012 niepunktowany wg MNiSW);

- *Konkurencyjność uczelni wyższej w kontekście globalizacji i internacjonalizacji - wybrane aspekty* (3.6);

- *Wykształcenie i umiejętności w kontekście jakości kapitału ludzkiego na Litwie* (3.11);

- *Rynek pracy w dobie kryzysu: Litwa na tle Europy* (3.12);

- *Determinants of free labour force movement in the Euroregion Niemen*, (3.13)

i pozostałe.

Jestem również redaktorem naukowym 3 monografii, które zawierają wyniki badań wielu autorów z wiodących polskich i litewskich uczelni, mieszczące się w tym obszarze:

- *Wpływ światowego kryzysu gospodarczego na kraje Europy Środkowej i Wschodniej. Aspekty gospodarcze i społeczne*, 2011 (4.9);
- *Rola kapitału intelektualnego w rozwoju gospodarki opartej na wiedzy*, 2011 (4.8);
- *Reakcja na kryzys w krajach członkowskich UE i perspektywy rozwoju*, 2012 (4.7);
- *Czy dyplom wyższego wykształcenia traci na znaczeniu?*, 2012 (4.6).

W tym nurcie mieści się także udział w międzynarodowym projekcie badawczym *Mobility of the Workforce in the Euroregion Niemen* (2006-2007), finansowanym z Funduszy Strukturalnych UE (Inicjatywa Wspólnotowa INTERREG IIIC). Wraz z innymi ekspertami z Instytutu Pracy i Badań Socjalnych Litwy brałam udział w przygotowaniu studium przypadku dla Litwy, Polski i Obwodu Kaliningradzkiego. W charakterze wykonawcy uczestniczyłam również w badaniach statutowych prowadzonych przez Katedrę Teorii Systemów Ekonomicznych SGH pt. *Ekonomiczne aspekty zrównoważonego rozwoju. Polityka gospodarcza krajów Europy Środkowej i Wschodniej w okresie światowego kryzysu gospodarczego*. Opracowanie, które przygotowałam w ramach tych badań dotyczyło funkcjonowania i finansowania europejskiej polityki rynku pracy w czasach światowego kryzysu gospodarczego. Wyniki badań ukazały się drukiem i zostały przedstawione na konferencji (załącznik 4a).

- Drugim obok rynku pracy obszarem badań jest **problematyka związana z rozwojem przedsiębiorczości na Litwie**. W tym obszarze można wydzielić nurt badań w zakresie warunków prowadzenia działalności gospodarczej na Litwie w porównaniu do innych krajów UE. Ich rezultaty przedstawiłam w opracowaniach (załącznik 4b): *Warunki prowadzenia działalności gospodarczej na Litwie w latach 2006-2012* (2.19) oraz *Uwarunkowania działalności gospodarczej w krajach Europy Środkowo-Wschodniej w kontekście ich konkurencyjności* (2.7). Podejmowałam również kwestie innowacyjności i konkurencyjności litewskich przedsiębiorstw. Aspekty innowacyjności zostały naświetlone w opracowaniach: *Innowacje i konkurencyjność litewskich przedsiębiorstw - wyniki badań* (3.9) oraz *Innovation activity of Lithuanian enterprises in the age of globalisation* (2,8). Z kolei tematyka konkurencyjności na poziomie mikro analizowana jest w takich publikacjach, jak: *Obciążenia fiskalne a konkurencyjność litewskich przedsiębiorstw* (2.17) oraz *Przedsiębiorczość na Litwie - droga do konkurencyjnej gospodarki* (3.3).

W tym obszarze tematycznym mieszczą się także badania statutowe prowadzone przeze mnie w Katedrze Ekonomii w latach 2009-2010 oraz 2011-2012 pt. *Studium przedsiębiorczości na Wileńszczyźnie: stan obecny oraz perspektywy rozwoju*. Badania przeprowadzono dwuetapowo. Podczas I etapu wykonano ekspertyzę pt. *Badania konkurencyjności przedsiębiorstw powiatu wileńskiego w okresie 2005-2008*. Ankietowaniu poddano 407 przedsiębiorstw. Z kolei w latach 2011-2012 (II etap) wykonano ekspertyzę pt. *Badanie zmian konkurencyjności sektora MSP powiatu wileńskiego w czasach kryzysu*. Ankietowaniu poddano 500 przedsiębiorstw. Wyniki badań zostały przedstawione na dwóch konferencjach (załącznik 4a) oraz w publikacjach (załącznik 4b): *Rynkowe oraz pozarynkowe czynniki kształtujące konkurencyjność przedsiębiorstw powiatu wileńskiego*

(3.8); *Wewnętrzne oraz zewnętrzne uwarunkowania konkurencyjności litewskich przedsiębiorstw* (3.4).

- Na kolejny nurt składają się **badania dotyczące innowacyjności i konkurencyjności gospodarki litewskiej**. Innowacyjność jest powszechnie uważana za kluczowy czynnik rozwoju i budowania przewagi konkurencyjnej współczesnej gospodarki. W tym kontekście szczególna uwaga została skupiona na ukazaniu miejsca Litwy w innowacyjnej gospodarce europejskiej oraz zbadaniu poziomu i struktury finansowania działalności badawczo-rozwojowej. W tym nurcie wyróżniam opracowania:
  - *Miejsce Litwy w innowacyjnej gospodarce europejskiej* (2.20);
  - *Innowacyjność krajów bałtyckich: potencjał i bariery* (2.13)
  - *Innowacyjność i konkurencyjność międzynarodowa Litwy* (2.15)
  - *Poziom oraz struktura finansowania działalności badawczo- -rozwojowej na Litwie na tle pozostałych krajów UE* (2.10)

Konkurencyjność w sensie statycznym jest zestawem cech gospodarki, które opisują jego pozycję konkurencyjną (lub konkurencyjność). Jest to ujęcie rezultatywne, charakteryzujące osiągnięcia gospodarki w zakresie konkurencyjności i osiągniętego poziomu rozwoju gospodarczego. W publikacjach *Międzynarodowa konkurencyjność gospodarki Litwy w okresie 2005-2012* (3.10) oraz *Międzynarodowa konkurencyjność gospodarek państw bałtyckich w okresie 2004-2014 - analiza porównawcza* (2.14) określono pozycję konkurencyjną Litwy w UE oraz rankingach światowych.

W tym nurcie mieszczą się także badania statutowe prowadzone przez mnie w Katedrze Ekonomii w latach 2014-2015 pt. *Konkurencyjność Litwy w gospodarce światowej*. W tym zakresie dokonano oceny systemu podatkowego Litwy, efektywności wykorzystania funduszy unijnych oraz prześledzono proces stabilizacji makroekonomicznej. Wyniki analizy przedstawiono w następujących publikacjach: *Konkurencyjność systemu podatkowego Litwy na tle krajów Unii Europejskiej* (2.18), *Efektywność wykorzystania funduszy unijnych w kontekście konkurencyjności gospodarki litewskiej* (3.1) oraz *Konkurencyjność krajów UE-10 z perspektywy pięciokąta stabilizacji makroekonomicznej* (3.2).

W rezultacie prowadzonych badań i trzech konferencji tematycznych, które zorganizowałam na Wydziale Ekonomiczno-Informatycznym w Wilnie ukazały się trzy monografie wieloautorskie pod moją redakcją: *Wpływ globalizacji i integracji na konkurencyjność nowych krajów członkowskich Unii Europejskiej* (2013), *Zmiany konkurencyjności nowych krajów członkowskich Unii Europejskiej: osiągnięcia i wyzwania* (2014), *Wybrane aspekty rozwoju i konkurencyjności nowych krajów członkowskich Unii Europejskiej* (2015).

- Kolejny nurt obejmuje tematykę **czynników konkurencyjności gospodarki**. W ramach badań w tym obszarze ujęto konkurencyjność gospodarki narodowej od strony jej uwarunkowań i czynników sprawczych. Badania obejmują wymianę towarową, inwestycje bezpośrednie, finanse publiczne, szarą strefę i inne istotne czynniki kształtujące konkurencyjność gospodarki. Prace badawcze były realizowane w ramach badań

statutowych prowadzonych przez mnie w Katedrze Ekonomii w latach 2017-2018 pt. *Analiza czynników konkurencyjności gospodarki litewskiej*. Opublikowałam m. in. opracowania:

- *Pozycja konkurencyjna Litwy w wymianie towarowej z krajami pozaunijnymi* (2.2);
- *Konkurencyjność litewskiego handlu wewnętrznego* (2.3);
- *Czynniki warunkujące napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych do krajów bałtyckich* (2.4);
- *Bezpośrednie inwestycje zagraniczne na Litwie na tle Europy Środkowo-Wschodniej* (2.6);
- *Klimat inwestycyjny na Litwie a przejęcie Rafinerii w Możejkach* (2.11);
- *Stan finansów publicznych na Litwie na tle krajów UE*(2.9);
- *Znaczenie sektora ICT w podnoszeniu międzynarodowej konkurencyjności gospodarki Litwy* (2.16);
- *Szara strefa jako destymulanta konkurencyjności gospodarki litewskiej* (3.5).

W rezultacie przeprowadzonych badań i dwóch konferencji tematycznych, które zorganizowałam na Wydziale Ekonomiczno-Informatycznym w Wilnie ukazały się dwie monografie wieloautorskie pod moją redakcją: *Nowe kraje członkowskie UE wobec procesów globalizacji. Źródła konkurencyjności* (2017) oraz *Czynniki ograniczające oraz poprawiające konkurencyjność nowych krajów członkowskich Unii Europejskiej* (2016).

Podsumowując, po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych pracę naukowo-badawczą skoncentrowałam wokół problematyki konkurencyjności. Wszystkie wskazane obszary zainteresowań badawczych przenikają się i uzupełniają się wzajemnie. Dodatkowo działalność dydaktyczna i organizacyjna, a także popularyzatorska pozwoliły mi zweryfikować moją wiedzę oraz wpłynęły na ostateczny kształt monografii.

Oprócz osiągnięcia wskazanego w p. II jestem autorką 44 publikacji punktowanych, w tym 1 monografii naukowej, 20 artykułów w czasopismach recenzowanych, 14 rozdziałów w monografiach i 9 redakcji monografii wieloautorskich. Pełny wykaz opublikowanych prac zawiera załącznik 4b. Łączna liczba uzyskanych punktów za publikacje (według roku publikacji) zgodnie z punktacją MNiSW w latach 2007-2018 wynosiła 319. Liczba cytowań publikacji naukowych według bazy *Publish or Perish* (stan na 28.02.2019) wyniosła 12, natomiast Indeks Hirscha według bazy *Publish or Perish* wynosił 2.

Interesującym poznawczo doświadczeniem było także uczestnictwo w charakterze eksperta w 4 projektach międzynarodowych *Integrated analysis of transnational and national territories based on ESPON 2006 results*, *Identification of Spatially Relevant Aspects of the Information Society*, *Mobility of the Workforce in the Euroregion Niemen*, *Konsultavimo paslaugų teikimas Vilniaus regiono gyventojams dėl galimybių pasinaudoti ES finansine parama* finansowanych z funduszy Strukturalnych UE (załącznik 4a, p. 2.7). Doświadczenia związane z realizacją tych projektów stanowiły dobrą podstawę do dalszych poszukiwań odpowiedzi na nurtujące pytania natury merytorycznej i metodologicznej. Prowadzone przez mnie badania w latach 2010-2018 realizowane były w ramach badań statutowych prowadzonych w Katedrze Ekonomii na Wydziale Ekonomiczno-Informatycznym w Wilnie.

Argnie

Wymiernym efektem tych badań były publikacje naukowe oraz uczestnictwo w krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych (załącznik 4a).

Brałam udział w 35 międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych, w tym w 27 z wystąpieniem. Prezentowałam także wyniki prowadzonych przez mnie badań na pięciu seminariach naukowych w Szkole Głównej Handlowej.

IV. Działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska

Moje zainteresowania naukowe znajdują odzwierciedlenie w działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej, szczegółowy opis której zawiera załącznik 4a.

Na wydziale w Wilnie prowadzę zajęcia dla studentów I stopnia na kierunkach Ekonomia (Mikroekonomia, Seminarium dyplomowe, Współczesny rynek pracy) i Europeistyka (Ekonomia) oraz studentów studiów magisterskich (Seminarium dyplomowe, Zarządzanie zasobami ludzkimi). W ramach prowadzonych seminariów licencjackich w Wilnie na przestrzeni lat 2011-2018 wypromowałam 114 licencjatów, natomiast w ramach seminariów magisterskich (lata 2016-2018) - 28 magistrów. Zrecenzowałam 42 prace licencjackie i magisterskie. W latach 2013-2017 pełniłam funkcje opiekuna praktyk studenckich na Kierunku Ekonomia, a w ciągu 9 lat byłam opiekunem naukowym Koła Naukowego Studentów Ekonomii im. Friedricha Augusta von Hayeka (2009-2017).

Ponadto, aktywnie uczestniczyłam w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych, a także organizowaniu wykładów otwartych na wydziale. Jestem pomysłodawczynią i organizatorką 5 konferencji cyklicznych na Wydziale Ekonomiczno-Informatycznym w Wilnie. Od 2005 roku jestem członkiem Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy (SNPL). W latach 2006-2010 byłam członkiem zarządu SNPL, a w okresie 2005-2010 redaktorem naukowym czasopisma „Rocznik Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy” (ISSN 1822-3915).

W zakresie popularyzacji nauki aktywnie współpracowałam z innymi jednostkami naukowymi i organizacjami społecznymi: Macierz Szkolna na Litwie, Instytut Pracy i Badań Socjalnych Litwy, Dom Kultury Polskiej, Instytut Polski na Litwie, Unia Kredytowa Regionu Wileńskiego, Forum Przedsiębiorczości Polskiej "Korona" i inne. Doprowadziłam do zawarcia umowy o wymianie studentów i wykładowców z *Comenius University in Bratislava* oraz umowy o współpracy naukowej z Wydziałem Ekonomicznym Uniwersytetu Gdańskiego i Wydziałem Ekonomiczno-Socjologicznym Uniwersytetu Łódzkiego. Jestem pomysłodawczynią i organizatorką dwóch konkursów dla uczniów szkół z polskim językiem nauczania na Litwie: "Chcę zostać przedsiębiorcą" w 2017 r. oraz "Burza mózgów" w latach 2013-2015.

W latach 2007-2016 pełniłam funkcję Prodziekan Wydziału Ekonomiczno – Informatycznego w Wilnie. Brałam aktywny udział w przygotowaniu dokumentacji do oceny programowej Filii Uniwersytetu w Białymstoku przez Polską Komisję akredytacyjną (2011), a także do oceny instytucjonalnej przez litewską komisję akredytacyjną *Studijų Kokybės Vertinimo Centras* (2014). Byłam członkiem zespołu opracowującego dokumentację nowego kierunku studiów I stopnia (Europeistyka, 2015) oraz II stopnia (Ekonomia, 2014).

Od 2016 roku jestem członkiem Rady Wydziału Ekonomiczno-Informatycznego w Wilnie, dwóch Senackich Komisji, Kierunkowego Zespołu Dydaktycznego (Ekonomia), wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia oraz Wydziałowej Komisji ds. Oceny Pracowników.

Moja działalność naukowo-organizacyjna została doceniona przez jednostkę macierzystą. Za pracę naukową i działalność organizacyjną zostałam siedmiokrotnie nagrodzona przez Rektora Uniwersytetu w Białymstoku. W 2012 r. zostałam także odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej przez Prezydenta RP.